

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῇ Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (τὶ ἐπείγει τὰ πράξωμεν). — Ἑρμηνεία (στατιστικαὶ πληροφορίες περὶ τῆς ἐπαρχίας Σαράντα Ἐκκλησιῶν). — Προκήρυξις τοῦ Φιλελληνικοῦ Συνδέσμου Παρισίων. — Αὐστρία καὶ Ἰταλία ἐν τῇ Ἀνατολῇ. — Ἀγγέλματα καὶ θρόνοι. — Ἐπιγράμμα εἰς Παῦλον Μ. Μελά. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Ο. κ. Κ. Παπαμιχαλόπουλος. — Τελευταίαι εἰδήσεις.

Ἐπιφυλλίς. (Παραδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑπὸ Ν. Γ. Πολίτου καθηγητοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 26 Ἰανουαρίου 1905.

Ὡς ἐν Μακεδονίᾳ δικαιώματα ἔχουσι καὶ ἡ Ἑλλάς οὐ μόνον ἀνεξάρτητα, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἴσου ἐναντία πρὸς τὰ συμφέροντα καὶ τὰς πλεονεκτητικὰς καὶ ἀδικίας ἀξιώσεις Τούρκων καὶ Βουλγάρων, ἔχει ὑπερτάτον καθήκον νὰ ἀποβλέψῃ πρὸς τὴν ἐνδεχομένην, ὑπὸ πλείστον σημείων ἐνδείκνυομένην ὡς ἄφροντον σύγκρουσιν τῶν δύο τούτων λαῶν, καὶ μετ' ἀντὶ τούτου πρὸς τὴν ἐνδεχομένην νὰ μὴ μείνῃ ἀπαθὴς θεατὴς τοῦ ὑπὸ ἀλλοφύλων καὶ ξένων σπαραγμοῦ τῆς ἰδίας αὐτῆς σαρκὸς· διότι σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῆς εἶναι ἡ Μακεδονία.

Ἀπὸ τοῦδε πρέπει μετὰ τάχους νὰ φροντίσῃ νὰ πληρώσῃ τὰς ἀποθήκας αὐτῆς τοῦ ἀπαρατήτως ἀναγκαίου, ἔστω καὶ ἐλαχίστου ποσού, εἰς τριάκοντα χιλιάδας πεζικοῦ στρατοῦ ἐπαρκούς ὀπλισμοῦ, διότι καὶ τόσος ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ στρατὸς παρακτασόμενος ἐν τοῖς μακεδονικοῖς ὁρίσις τῆς Θεσσαλίας, ἐτοιμός ἐστι νὰ θυσιασθῇ μετὰ τοῦ τελευταίου ἀνδρός καὶ ἐτοιμός νὰ μετασχηθῇ τοῦ ἀγώνος, ἅμα ὡς κριθὴ ἐπιστάσα ἡ εὐκαιρία, ἀρκεῖ εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπιδικώμενον σκοπόν.

Καὶ εἶναι πολλαπλοὺς ὁ σκοπὸς οὗτος.

Ἄν μωρανθέντες κατατρίβωμεν εἰς τοὺς ἐλεεινοὺς κομματικούς ἀγῶνας καὶ ἐξηγνησάμεν τὸ μῆζον μέρος τῆς ψυχικῆς καὶ ὕλικῆς εὐρωστίας τοῦ ἔθνους εἰς τὰς χυδαίας ἀντεγκλήσεις καὶ τὰς ἐπιδεικνύουσας φιλοπρωτίας, ἀφελόμενοι νὰ δείξωμεν εἰς τοὺς πέραν τῶν ὁρίων τοῦ βασιλείου ταλαιπωρουμένους ἀδελφοὺς ἡμῶν, οἱ δὲν ἀπολέσαμεν τὴν ψυχικὴν δύναμιν τῆς μετανοίας, οἱ δὲ διετηρήσαμεν τὸ συναίσθημα τῆς πρὸς αὐτοὺς φυλετικῆς ἀλλοιότητος καὶ ἀντιπαθίας καὶ οἱ ἐργῶν συνεχίζομεν ἀπαράβιαστον τὸν κοινὸν ἔθρονον, ὃν ἔδωκε τὸ ἡμέτερον Γένος κατὰ τὸ 1821 κηρύξαν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν καὶ αὐτοπαρτίαν.

Ἀδράνεια καὶ σιγὴ τῆς Ἑλλάδος καθ' ὃν χρόνον θὰ ἀντηγῶσι τὰ ὅρα καὶ οἱ δρυμοὶ καὶ αἱ λίμναι καὶ αἱ πεδιάδες τῆς Μακεδονίας ἐκ τῶν κρῶτων τῶν τουρκικῶν καὶ βουλγαρικῶν τηλεβόλων θὰ εἶναι ἡ μάλλον ἄτιμος, ἡ αἰφύρνητος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου ἀποδείξις στήθους καὶ τῆς καταστροφῆς, ἣν ἀπεργάζεται φαυλοτάτη δημοκρατία καὶ τὴν ἀπόδειξιν ταύτην τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος παρὰ τὴν ἀσκηθεῖσαν ἐπ' αὐτοῦ διαφθορὰν διὰ χειρίστης ἐρμηνείας καὶ ἐφαρμογῆς κακῶς ἄλλως συναρμολογημένου πολιτεύματος οὐδέποτε θὰ δώσῃ εἰς τὸν κόσμον, διότι ἡ ἡθικὴ αὐτοῦ εὐρωστία κατεφάνη ἀνωτέρα τῶν φθοροποιῶν ἐπιδράσεων.

Ἄν μὴ τι ἄλλο ἢ ἐπὶ τῶν ὁρίων παρουσία τοσούτου ἑλληνικοῦ στρατοῦ θὰ εἶναι ἐπαρκὴς ἐγγύησις τῆς ἀσφαλείας τῶν μακεδονικῶν πληθυσμῶν κατὰ τῶν φρικαλεωτέρων, εἰς ἃς ἐκτρέπεται συνήθως ἐν πολέμῳ ὁ συρφετός ὁ καλούμενος αυτοκρατορικὸς στρατός, καὶ κατὰ τῶν βδελυρῶν ἀπανθρωπικῶν, εἰς ἃς ὁρμητικὰ θὰ ἐκχυθῶσι τὰ ἄτακτα καὶ αἰμοδόρα στίφη τοῦ Κεσούμου τὰ ἀπὸ δεκαετίας ὑπὸ τῶν ἐν Σοφίᾳ ἐκπαιδευθέντα εἰς τὸ ἄτιμον ἔργον τοῦ πυρπολεῖν ἀφύλακτα οἰκοδομήματα καὶ φονεῖν ἀόπλους ἀνθρώπους.

Αὐτὴν τὴν ἀποδείξιν ὀφείλομεν νὰ παρασχωμεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν Μακεδόνας ὡς τὸ προχειρότερον μαρτύριον, ὅτι δὲν ἐλησημονήσαμεν τὸ κοινὸν ἡμῶν αἷμα, ὅτι δὲν ἐπαύσαμεν ἀναγνωρίζοντες τὰς ὑπὲρ τῆς κοινῆς πατρίδος ταλαιπωρίας καὶ θυσίας αὐτῶν, ὅτι σφάγια ἀνυπεράσπιστα δὲν θὰ ἀνεχθώμεν νὰ ἀρῶμεν αὐτοὺς εἰς τὰς λόγχας τῶν βασισσοῦσων ἡμῶν τὸ δολοφόνον ἐχειρίδιον τῶν ὀπαδῶν τοῦ Σαράφωφ.

Ἀλλὰ καὶ τούτου ὑπάρχει τι μῆζον ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἐπιδείξεως ταύτης. Ἀποκλειστικὸν μέλημα Τούρκων καὶ Βουλγάρων δὲν δύναται ποτε νὰ ἀφήσῃ ἡ Ἑλλάς τὴν Μακεδονίαν, διότι πολὺ πρὶν ἢ ὑποβληθῇ ὑπὸ τοὺς Τούρκους ἡ περιμάχητος αὕτη γῶνα ὑπῆρξε προαιωνίως ἑλληνικὴ διότι καὶ ἀρπαγείσα ὑπὸ τῶν Τούρκων ἑλληνικὴ παρέμεινε.

Παρὰ πᾶσαν ἄρα τὴν στρατιωτικὴν αὐτῆς ἀδυναμίαν εἶναι ἡναγισμένη ἡ Ἑλλάς νὰ ἐντείνῃ τὰς δυνάμεις αὐτῆς εἰς τὸ ἀκρότατον ὅριον αὐτῶν, παρεμβαίνουσα δὲ ὅπως ὀφείλει, ἀλλὰ μετ' ἀδιατρέπτου ἀποφάσεως ὀφείλει νὰ καταστήσῃ τὴν μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Τούρκων ἐπὶ ἀντικείμενον διεθνὸς μερίμνης, τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ βλοῦ ἀνατολικοῦ ἐν Εὐρώπῃ τοῦλάχιστον προβλήματος. Διότι τὸ μακεδονικὸν πρόβλημα ἕνεκα τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς γῶρας ταύτης εἶναι προκρίματικόν τῆς περαιτέρω φυλετικῆς τύχης ὅλων τῶν ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου φυλῶν, εἰς τοιοῦτον δὲ προβληματικὸν τὴν λύσιν οὔτε ἀπαθὴς δύναται νὰ μείνῃ ἡ Ἑλλάς οὔτε καὶ τὸν τελευταῖον αὐτῆς ἄνδρα νὰ μὴ θυσιάσῃ, διότι Ἑλλάς περιοριζομένη ἐντεῦθεν τοῦ Ὀλύμπου θὰ εἶναι ἴσως γῶρα πολλῶν καὶ κατ' ἔτος προσελκύνουσα ξένους διὰ τῶν ἀρχαίων μνημείων τῆς καὶ πολλοὺς πλουτίζουσα ξενόδοχος, ἀλλὰ δὲν θὰ εἶναι ἔθνος ἀξιοῦν νὰ συνεχίσῃ εὐκλεσεστάτας παραδόσεις ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ὑπεροχῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Τοιαύτης Ἑλλάδος ὀλίγα εἶναι τὰ ἔτη τῆς ζωῆς καὶ τοιαύτης Ἑλλάδος καλλίτερον εἶναι τοιαύτης ζωῆς ἀπὸ τοῦδε νὰ κοπῇ τὸ νῆμα.

Αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος πρόκειται αὖριον νὰ βασιλεύσῃ ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ πρὸς τὸν φιλόπατρι καὶ φιλότιμον ἡγεμονίδην, οὗ ὑπῆρξαμεν μάρτυρες τῶν ταλαιπωριῶν, τῆς ὁδύνης, τοῦ μαρτυρίου καὶ οὗ ἀντιλαμπανόμεθα τὰς εὐγενεῖς προσπάθειας πρὸς συντάξιν ἀξιοκράτου στρατοῦ, ἀποτεινόμεν ἐν εὐλαβείᾳ τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις.

Ἰσως Βούλγαροι καὶ Τούρκοι δὲν θὰ ἀναμείνωσιν ἡμᾶς νὰ συντάξωμεν τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν κατὰ τοὺς νέους ὁργανισμούς του. Θὰ διασταυρώσῃ τὰ ξίφη των κατὰ πᾶσαν τιμωρίαν πρὶν ἢ ἰδῶμεν τὰ ἀποτελέσματα τῆς νέας ὁργανώσεως. Δὲν ἀπομένει ἄρα ἡμῖν ἡ φροντίς νὰ εὐρωμεν ὅπλα, ὅπως ἐκπέψωμεν τὸν ὑπάρχοντα στρατὸν μᾶς εἰς τὰ σύνορα, ὅσον δὴποτε ὄντα, ἀλλ' ἐνοπλον.

Παρὰ τίνος ἄλλου ἢ παρ' ὕμων, ὕψηλότατε, δύναται τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος σήμερον νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι θὰ ἀναλάβῃτε ἐπειγόντως τὴν φροντίδα ταύτην, ὥστε τριάκοντα τοῦλάχιστον χιλιάδων στρατοῦ νὰ εὐρίσκωνται Μάουζερ ἢ Μάνλιχερ ὅπλα ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς ἀποθήκαις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν ἐπικείμενον Μάρτιον;

Τίς ἄλλος ἢ ὁ Γενικὸς ἀρχηγός τοῦ στρατοῦ δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ τοὺς ἀφεύκτους κινδύνους πέραν τῶν ὁρίων, τοὺς ἀναποτρέπτους σπαραγμούς ἐν αὐτῷ τῷ βασιλείῳ, ὅταν οἱ μὲν Τούρκοι θὰ σφάζουσιν τοὺς Ἑλλήνας ἀνυπερασπίστους, οἱ δὲ Βούλγαροι θὰ ἐπιτρέψωσι τὰς ἑλληνικωτάτας ἐπαρχίας πᾶν τὸ ἑλληνικὸν ἐξολοθρευόντες, ἡμεῖς δὲ κατατρίβωμεν τὸν καιρὸν ἀναζητοῦντες τὸν ὑπαίτιον τῆς ἐπιδεικνύουσας καταστάσεως καὶ φθειρόμενοι εἰς ἀντεγκλήσεις, ὃν οὐδεὶς δύναται νὰ προϋπολογίσῃ ἀπὸ τοῦδε τὴν δλεθριωτάτην σπουδαότητα ἐπ' αὐτῆς τῆς ὑπάρξεως καὶ αὐτῆς ἐπὶ τῆς μικρᾶς ἐλευθερίας γωνίας;

ΘΡΑΚΗ

Ἐθνολογικὴ σύστασις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐπαρχίας τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν. — Ἐκπαίδευσις. — Ἀλλαι περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῆς πληροφορίαι.

1. Ὑποδιοικήσεις Ἀγαθοπόλεως.

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Ἀγαθοπόλις. Ἄλλοτε πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας λαβούσης ἑκτοτε τὸ ὄνομα τῆς καὶ μετὰ τὴν εἰς τὸν Νέον Βασιλικὸν μεταθέσιν αὐτῆς. Εἶναι ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων θρακικῶν πόλεων ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου, ἀλλ' ἤρχισε παρακμίζουσα ἀπὸ τῶν βυζαντινῶν ἐτι χρόνων πολλὰ ὑποστῆσθαι ἐκ τῶν ἐπιδρομῶν τῶν βορβάρων, ὃν ἀγριώτεροι, φρικωδέστεροι καὶ ἀπανθρωπότεροι οἱ Βούλγαροι. Ἡ παρακμὴ ἐξηκολούθησεν, ὡς εὐνόητον, καὶ ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς κατακτήσεως, ἐπεὶ τὴν δὲ κατὰ τὸν ζωσσοῦρικόν πόλεμον τοῦ 1829, ὅτε πλείστοι κατοικοὶ τῆς πόλεως κατέφυγον χερὶν ἀφραλείας εἰς Κωνσταντινοῦπολιν.

Κατοικεῖται σήμερον ὑπὸ 2800 ἀπάντων Ἑλλήνων, καταγενομένων κυρίως εἰς τὴν ναυτιλίαν. ἔχει δὲ τετρατάξιον δημοτικὴν σχολὴν ἀρρέων, ἐν ᾗ διδάσκουσι δύο τελειόφοιτοι τοῦ Διδασκαλείου. Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1903—1904 ἐφοίτησαν μαθηταὶ 90. Ἐν δὲ τῷ παρελθόντι ἔτει διδάχθησαν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ὑπὸ μιᾶς διδασκαλίας 60 μαθηταί.

Νέος Βασιλικός. Ἡ κομόπολις αὕτη εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Ἀγαθοπόλεως. Κεῖται καὶ αὕτη ἐπὶ τῆς παραλίας κεκμημένη ὁραίᾳ ὁδοῦ καὶ λαμπρὰν ἐν γένει ῥυμοτομίαν, διότι πυρποληθεῖσα πρὸ τινῶν ἐτῶν ἀνεκτίθη ἐπὶ νέου σχεδίου. Ἀλλ' ἡ ἐξὶς διέσπαρε τοὺς ὁμογενεῖς κατοίκους καὶ ἐσθρηματίστησαν δύο συνοικίαι καὶ δύο κοινότητες, ὁ Νέος Βασιλικός, ἐνθα ἡ ἔδρα τῆς ὑποδιοικήσεως, καὶ ὁ Βασιλικός, χωριστὰ ἔχοντα σχολεῖα καὶ χωριστὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ μεγίστῃ ῥημίδι τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἐκπαίδευσης καὶ προόδου τῆς ὅλης κομμοπόλεως. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἀνέρχονται εἰς 2100 περίπου κατὰ στατιστικὰς πληροφορίες ἀκριβεστάτας, καὶ τοὶ δ. κ. Μελετήδης Χριστοδούλου ἐν σελ. 39 τοῦ κελύου τοῦ βιβλίου «Ἡ Ὁράκη καὶ Αἱ Σαράντα Ἐκκλησίαι» (ἐν Κωνσταντινουπόλει 1897) ἀναβιβάζει αὐτοὺς εἰς 3,000. Εἶναι δὲ πάντες Ἑλληνες. Ἐκτὲρα τῶν συνοικιῶν, ἀπεχουσῶν ἀλλήλων περὶ τὸ 1/4 τῆς ὥρας, ἔχει καὶ τὸ κοινὸν θηλέων καὶ ἀρρέων δημοτικὸν σχολεῖον, εἰς ἑκτὸς αὐτοῦ εἰς ὅσοντι καὶ ἐργασθῶσι τὰ θρακικὰ σωματεῖα τὰ τε ἐν τῇ γῶρᾳ καὶ τὰ ἐκτὸς αὐτῆς. εὐχόμεθα δὲ ἡ νεότης ἐν Καίρῳ Ἀδελφότητος νὰ πρωτοστατήσῃ εἰς τοῦτο, διότι ἀνεύομενος ἡ ἑθικὴ ἡμῶν ἐκπαίδευσις ἐν ταῖς ἀπειλούμεναις ἑλληνικωτάταις γῶραις δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ὀρθοποδήσῃ.

ὑποδιοικήσας. 1500 Ἑλληνες. Ἀλλὰ καὶ τοῖς σχετικῶς πολυάνθρωπος ἡ κομὴ αὕτη, τὸ σχολεῖόν τῆς εἶναι κατὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴν δύναμιν πάσης προδοκίας ὑποδεέστερον. Διότι ἔχει τῶν μόνον γραμματεῖον, ἐφοίτησαν δὲ εἰς αὐτὸ ἐφέτος περὶ τοὺς 30 μαθητὰς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Κωστή. κομόπολις ἀριθμοῦσα 1800 κατοίκους πάντας Ἑλλήνας. Ἀλλὰ καὶ ταύτης τὸ σχολεῖον ὑποδεέστερον τῶν ἀναγκῶν τῆς κομμοπόλεως, διότι εἶναι μόνον γραμματεῖον, εἰς ὃ ἐφοίτησαν περὶ τὰ 50 παιδία.

Ἀμφοτέροι οἱ συνοικισμοὶ οὗτοι διατηροῦσι περιέργα καὶ ἀξιωματικὰ ἔθιμα ἀναρχόμενα εἰς τοὺς χρόνους τῆς εἰδωλοκρατικῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος. Αἱ κατὰ Μάιν μάλιστα ὁργανοῦμεναι ἐσθρατῶν εἶναι περιεργόταται. Περὶ αὐτῶν ἐργάζετο πολλὰ ὁ μακαρίτης καθηγητὴς Ἀναστ. Χουρμουζιάδης, ὁποῦ σχετῇ δ' ἡμῖν νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸν «Ἀγῶνα» πολλὰ περὶ αὐτῶν προσεχῶς ὁ ἐγκρίτος φίλος, εἰς ὃν χρεωστούμεν τὰς στατιστικὰς ταύτας περὶ τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν πληροφορίες. Ἡ διέλευτος τῶν χωρίων τούτων διασφάζει πληθὺν ἀρχαίων ἑλληνικῶν λείψων.

Ἅγιος Στέφανος. Μικρὰ κομὴ ἀριθμοῦσα περὶ τοὺς 400 κατοίκους πάντας Ἑλλήνας. Κεκτη-

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. Ι. Δαμπερίδην διευθύνον Ὀδὸς Ἰσποκράτους 5.

Ἡ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ταὶ μίαν ἐκκλησίαν καὶ ἐν γραμματεῖον, εἰς ὃ ἐφοίτησαν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1903—1904 περὶ τὰ 30 παιδία ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Γαλάντζος. Εἶναι ὁ ὀλιγαριθμότερος ἑλληνικὸς συνοικισμὸς τῆς ἐπαρχίας Ἀγαθοπόλεως, διότι οἱ κάτοικοι αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς 150. Τούτου ἕνεκα καὶ τῆς πολλῆς τῶν κατοικῶν πείρας στερεῖται καὶ σχολεῖον, δυστυχῶς δὲ, καὶ ἐκκλησία, τοῦθ' ὅπερ κυριώτατα εὐθύνει τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν. Διότι εἶναι αὐτόχρημα φρικτὸν συνοικισμὸς 150 ἀνθρώπων νὰ μὴ ἔχῃ ἱερεῖς, οἱ θνήσκοντες νὰ μὴ τυγχάνωσι τῶν ὑστάτων παρηγοριῶν τῆς ἐκκλησίας καὶ πολλὰ νήπια νὰ ἀπερχῶνται ἰβήπτιστα τοῦ κόσμου τούτου.

Βλάταξ. βουλγαρικὴν χωρίον οἰκούμενον ὑπὸ 600. Πυργόπουλο ἢ Πυργόπολις. ἑπίσης βουλγαρικὸν χωρίον ἔχον κατοίκους 300. Ρέτζε-ῶς τῶς κατ. 350. Ματζουράς. ἐπίσης κατ. 350. Βούλγαροι. ὡσαύτως κατ. 350. Νάδα. κατὰ παραφθορὰν τοῦ Θυνίδα οὗτω καλεῖται ὁ ἄσμος νῦν τουρκικὸς συνοικισμὸς ἀποτελούμενος ὑπὸ 130 Τούρκων. Κορφοκαλύδα (Κουρκαλύδα). τουρκικὸς συνοικισμὸς κατοίκους 150 περιλαμβάνων. Λεμάνι. ἑπίσης τουρκικὸς συνοικισμὸς πληρ. 110. Ποτουρνάκι (ἢ Πετρινάκι κατ' ἄλλους). τουρκικὸς καὶ οὗτος συνοικισμὸς κατ. 320. Ἐπίσης καὶ οἱ συνοικισμοὶ Μιχαλὸς Βασιλειῶ καὶ ἢ Βαρδάρ, ὃν ὁ μὲν πρῶτος οἰκεῖται ὑπὸ 600, ὁ δὲ δεύτερος ὑπὸ 200 Τούρκων.

Κύριον ἀσχολίαν οἱ κάτοικοι τῶν ὑποδιοικήσεων Βζύης, Μηδείας καὶ Ἀγαθοπόλεως ἔχουσι τὴν ἀνθρακοποιάν. Ὑπολογίζεται, ὅτι κατασκευάζονται κατ' ἔτος περὶ τὰ 30 ἑκατομμύρια ὀκτώδων ξυλάνθρακων, οὗς ἀποστέλλουσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἀλλὰ καὶ ἡ κτηνοτροφία καὶ ἡ γεωργία, ἡ μικρὰ, δὲν εἶναι ξένη πρὸς αὐτοὺς.

Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν δύναται νὰ κρίνωσι καὶ περὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης οἷα ἐστί.

Εἰς τὸ προσεχὲς θὰ ἀσχοληθώμεν, Θεοῦ θέλοντος, περὶ τῆς ἐπαρχίας Βαβᾶ Ἐσκή.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΙΝ

ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

[Ὁ ἄρτι συσταθεὶς ἐν Παρίσις φιλελληνικὸς Σύνδεσμος ἐξέδοτο τὴν ἐξῆς προκήρυξιν περὶ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων.]

Ὁ Ἑλληνισμὸς διεγείρει τοιαύτην κρίσιν, ὥστε ν' ἀνησυγῇ τοὺς φίλους τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἄλλοι τοῖς Ἑλλήνων ἐξηνόησαν ἢ ἡπελίσθησαν ἐν τῇ ἡθικῇ αὐτῶν ὑποστάσει, ἐν αὐτῇ τῇ ὑπάρξει των, ὑπὸ τῆς ὀθωμανικῆς τυραννίας, ὑπὸ τῆς φιλοκτημοσύνης τῶν γειτνιαζόντων λαῶν, ἀνταγωνιστῶν αὐτῶν, ὑπὸ τῆς νοθείας τῆς εὐρωπαϊκῆς Διπλωματίας, ὑπὸ τῆς ἀδικίας τῆς κοινῆς γνώμης.

Τούτου ἕνεκα ὁ Ἑλληνισμὸς ἔχει ἀνάγκην ὑπερασπίζεσθαι, καὶ εἶναι ἔξω τοιαύτη μὲθ' ὅσα καὶ ἐν λογαροποσίᾳ κατὰ τῶν ἑλλήνων, εἴτε ἐμπαθεῖ ἀνέπαυτον, εἴτε φίλοι πεπαιγμένους, πρέπει δὲ νὰ ὑποστηρίξῃ ὁ Ἑλληνισμὸς, γάρν τῆς ἰσορροπίας τῶν ἐν Ἀνατολῇ φυλετικῶν δυνάμεων καὶ τοῦ κοινού τῆς Εὐρώπης συμφέροντος.

Πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃ γάρν σεβασμὸν πρὸς τὴν δικαιοσύνην κατὰ τῆς τυραννίας τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ κατὰ τῶν ἀρκατικῶν διαθέσεων τῶν ἄλλων χριστιανικῶν κρατῶν. Πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃ ὁ Ἑλληνισμὸς διότι ἔχει δικαιώματα, διότι τυγχάνει πραγματικῶς ὁ ἀρχαιότερος ἀντιπροσώπος ἐν Ἀνατολῇ ὁ μᾶλλον ἐνδοδεχόμενος τῆς ἰδέας τοῦ δικαίου, διότι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος τυγχάνει τὸ μᾶλλον ἀνεπτυγμένον καὶ τὸ μᾶλλον πεφωτισμένον ἔθνος τῆς Ἀνατολῆς, ὁ μᾶλλον ἐκασκούμενον ἐν ταῖς ἀξιώσεσι του.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ προτάθη ἡ ἔνθετος «Συνάφισμα» πρὸς ὑπερασπίζαν τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δὲν πῶκεται οὐτε πρὸς προνομίαν, οὐτε πρὸς συκοφαντίαν, πρὸς ὑβρίδας, πρὸς ἡβλὸν ἐξαιτίας τῶν ἀντιθέσεων καὶ τῶν μισῶν. Οἰοῦνται καὶ ἐν τῷ ἡμῶν ἀντιθέσει ἡ Ἑλλάς, δὲν ἐπιθυμοῦμεν ποσὸς προνομίαν, οὐδὲ ἐννοοῦμεν νὰ καταστήσωμεν τὸ ἔργον ἡμῶν ἔργον μεροληπτικῶν ὁμιλιῶν διενέψεως, ἀλλ' ἔργον εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης, ἐν ἀπαραιτήτῃ δὲ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἢ ἐκείνου ὅπου ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἐτοιμὴ ν' ἀναγνωρίσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπαιτούμενα τὰ δικαιώματα. Ἐπὶ τοῖς δικαίωσις τῶν Ἑλλήνων, ὁ μᾶλλον ὁ μᾶλλον καὶ ἀνεκτικὸς καὶ πάσης γλώσσης ὁμιλιῶν, διὰ τὰς Τούρκους αὐτοὺς, τοὺς δυστυχεστέρους πάντων τῶν ἐθνῶν τοῦ Βουλγανίου, πρὸς κυριώτερον ἐγγυήσῃ τῶν ἀναγκῶν ἐλευθερίας, τῶν ἀσφαλείας τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς, τῶν ἀνθρωπικῶν ἀνταλλαγῶν, τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων, τῆς κοινωνικῆς καὶ ἡθικῆς ἀσφαλείας, τοῦ δικαιοσύνης τοῦ συνέρχεσθαι καὶ αὐτῶν ἐν ἰσορροπίᾳ καὶ δημοτικῶς συμβουλίοις τὰ ζητήματα τοῦ τόπου καὶ τὰ κοινὰ συμφέροντα.

Δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς ὅπου ἀντιστρατεύεται πρὸς τὴν καθεστῶσαν πολιτικὴν τῶν δυνάμεων, οὐτε τι τὸ ἀπειλοῦν τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, διότι ὁ καλλίτερος τρόπος πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ εἶναι τὸ νὰ καταστήσῃ τοῦτο κατοικητήριον. Ἐν τῇ μεταβολῇ ταύτῃ τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἡθικοῦ διοικητικοῦ συστήματος, ἐκστῇ ἐνθουσία θύει καταδόξιν ἐν ἐκαστῷ μέρει τὴν θέσιν ἣν θὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτῇ ἡ ἀριμνητικὴ α

Ἀδαμάντιος Η. Ἀδαμαντίου
(ἔπεται τὸ τέλος).

και αναλλοίωτον παράδοσιν. Οι και μετά τον αυθαίρετον υπό των ισχυρών της ημέρας χωρισμών του ελληνισμού εις ελεύθερον και αλύτρωτον, ούτως εξακολουθεί ζών κοινόν τον πολιτικόν του βίον οικείας προαιρέσει εις τας αὐτὰς υποβαλλόμενος θυσίας και προς τοὺς αὐτοὺς κατατείνων σκοπούς. τῆς ἐνώσεως αὐτοῦ εἰς μίαν ἀδιαίρετον πολιτικὴν ποιήσιν. Ἀκριβὲς ἔνεκα τούτων τῶν ἱερῶν δεσμῶν οὐδ' οἱ ἐκ τῶν ἐλευθέρων ἀδελφῶν δυνάμενοι νὰ εἰσφύρουν πλείοντα τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβεβλημένων αὐτοῖς δικαιολογούνται ἀπορροθυμῶντες, διότι κοινὸν εἶναι τὸ συμφέρον εἰς ἐλευθέρους και ἀλύτρωτους νὰ ἴδωσι τὸ μεγαλεῖον τὸ πολιτικὸν τοῦ ἔθνους. Ἀλλὰ και ἀπὸ τῆς πρακτικῆς ἀπόψεως διαφεύγονται οὐκ ὀλίγως αἱ σκέψεις τῶν οὕτω δογματιζόντων, θανυσίαν δὲ ἀναίρεσιν τῶν πλανῶν τούτων παρέχον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀφανὲς ζῆσαν, ἀλλ' ἐγγενέσιον και μεγαλοῦργον τῆς εὐάνδρου Ἡλείου τέκνον, ὁ ἐκ Λαβδάνης αἰμύνητος Χριστόδουλος Κωνσταντίνου καταλιπὼν διὰ διαθήκης τὴν πᾶσαν αὐτοῦ περιουσίαν ἀνερχομένην εἰς ἡμισυ σχεδὸν ἑκατομυρίων δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ ἔθνικου στόλου. Πόσον θὰ ἐνισχύοντο τὰ δύο ταῦτα ταμεῖα, τοῦ Στόλου και τῆς Ἀμύνης, ἂν πολλοὶ τῶν ἔθνικων εὐεργετῶν ἀντὶ ἐκκλησιῶν και νηοκομειῶν ὀφικοδόμων διὰ τῶν περιουσιῶν των πλοῖα ἢ ἐπιρροῖζον τὸ ταμεῖον τῆς κατὰ ξηρὰν Ἀμύνης; Ὅπως δαυτῆς πηγῇ ἐπιρροῶσεως τῶν ταμείων οὐτόν θὰ ἐδημιουργεῖτο, ἔαν ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων, ἐλευθέρων ἢ ἀλύτρωτων, ἐπαγορεύων τὰς δυνάμεις τῶν βουλήσεών του περιελάμβανεν εἰς τὴν πρὸς τὰ τέκνα και τοὺς ἀδελφούς, πολλὰκις ἀνεμῶν και ἐξαδέλφους—οὐχὶ πάντοτε ἀξίους τῆς τιμῆς ταύτης—στοργὴν του και τὰ δύο ταμεῖα;

Ἀλλ' και τὰ μέχρι τοῦδε γεγόμενα δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητοι ἀποδείξεις, οἱ αἱ ἐκούσαι εἰσφοραὶ εἶναι πόροι τῶν σημαντικωτάτων διὰ τὰ δύο ταμεῖα.

Ὅτι τὸ ταμεῖον τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου εἰσέπραξε κατὰ τὸ ἔτος 1904 μέχρι 1ης Ἰανουαρίου 1905 ἐκ φορικῶν τελῶν 499,924, ἐκ τόκων τοῦ κεφαλαίου 37,107 δραχ., ἐξ εἰσφορῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ 76,604 δραχ., ἐξ εἰσφορῶν προερχομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ 64,347 φρ. χρ., ἐκ τῶν εἰσφορῶν τῶν δικαιοῦντων 16,362, ἐξ εἰσφορῶν τῶν Μονῶν 1,080, ἐξ εἰσφορῶν τῶν δήμων τοῦ ἐσωτερικοῦ 3,646, τῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ 4,070, ἐκ κληροδοτημάτων 13,557 και ἐκ κληροδοτημάτων ὁμογενῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ 20,000 φρ. χρ. Τὰ ποσὰ ταῦτα προστιθέμενα εἰς τὸ προϋπάρχον κεφάλαιον παρουσιάζουσι τὸ Ταμεῖον μὲ περικοπὰς 2,242,476 φρ. χρ. και 7,699, 255 δραχμῶν. Τὰ ποσὰ ταῦτα εἶναι ἐντόκος κατεθεμένα πρὸς 4ο/ο εἰς τὴν ἔθνικὴν Τράπεζαν.

Ἐκ τοῦ πλῆκτος τούτου βλέπομεν, οἱ αἱ ἐκούσαι εἰσφοραὶ ἀνῆλθον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰς 220,000 και πλέον δραχμῶν, ἵνα στοργὴν ἀνεργάσωμεν ἀριθμῶν ὡς εὐνόητον εἰς τὰ ποσὰ ταῦτα δὲν περιλαμβάνεται ἡ ἡμερικὴ δωρεὰ τοῦ Χριστοδούλου Κωνσταντίνου ἅτε πίπτουσα εἰς τὸ ἀρξάμενον ἔτος, οὗ τὴν ἀρχὴν διὰ τοσοῦτον αἰῶνος οὐλοῦ ἐνεκαίνισεν ἡ μεγάλη φιλοπατρία τοῦ ἀληθινότητος Ἡπειρώτου. Ἀποβλέπαι τελευταίον εἰς ὅσα γίνονται ἐν Κύπρῳ, ἔνθα ἡ μακρὴ εὐδότης τοῦ Ματσούκα ἀνακνῆ και ἀνάπτει τὴν εἰς πατριωτικὰς συγκινήσεις εὐαισθητοτάτην ψυχὴν τῆς Κύπρου. Μέχρι τοῦδε συνελήθησαν περὶ τὰς 2,500 ἀγγλικὰς λίρας.

ΕΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΗ πρὸς πάσας τὰς στρατιωτικὰς Ἀρχὰς ἐγκύκλιος διαταγὴ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τῆς ὁποίας συγκροτοῦνται Ἀσὶν τρία συντάγματα πεδινῶν πυροβολικοῦ ὑπὸ τῶν ἀριθμῶν 1, 2, και 3 διὰ τῶν ἐπιτελείων και τῶν πεδινῶν πυροβολαρχιῶν τῶν τέως ὀφισταμένων συνταγμάτων πυροβολικοῦ και διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν στελεχῶν ἀξιωματικῶν τῶν λοιπῶν ὑπὸ τὸν ὀργανισμό τοῦ στρατοῦ προεβλεπομένων πυροβολαρχιῶν.

Βον) Δύο μοῖραι ὀρειβατικοῦ πυροβολικοῦ ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 1 και 2 διὰ μεταθέσεως εἰς μὴν τὴν πρώτην μοῖραν τῶν 3 ὀρειβατικῶν πυροβολαρχιῶν τοῦ 1ου συντάγματος εἰς δὲ τὴν 2αν τῶν τριῶν ὀρειβατικῶν πυροβολαρχιῶν τοῦ 2ου συντάγματος πυροβολικοῦ, καταργουμένων τῶν δύο ὀρειβατικῶν πυροβολαρχιῶν τοῦ τέως ὀφισταμένου 3 συντάγματος.

Γον). Μία μοῖρα βαρέος πυροβολικοῦ.

Ἐπίσης δι' ἑτέρας ἐγκυκλίου διαταγῆς τὸ σύνταγμα τοῦ μηχανικοῦ και ὁ λόχος τῶν τηλεγραφῶν καταργοῦνται και συγκροτοῦνται τρία τάγματα Μηχανικῶν. Ἐκαστον τῶν ταγμάτων θὰ συγκροτῆται ἐκ τριῶν λόχων, ἐξ ὧν ὁ εἰς θὰ εἶναι λόχος γεφυροποιῶν και εἰς λόχος τηλεγραφῶν, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη συγκροτήσις θὰ γίνῃ διὰ τῆς κατανομῆς τῶν ἀνδρῶν τοῦ καταργουμένου λόχου τῶν τηλεγραφῶν.

Τὸ ὀφιστάμενον σχολεῖον τοῦ συντάγματος μετανομάζεται «σχολεῖον Μηχανικῶν» και ὑπάγεται εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν.

Περὶ τοῦ καταργισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν συγκροτουμένων σωμάτων θὰ μεριμνήσῃ ἡ Γεν. Διοίκησις τοῦ στρατοῦ.

ΚΑΤΑ τὸ λῆξαν ἔτος 1904 ἐξήχθησαν 654 349 στατήρες Ναξίας σμύριδος ἀξίας 6,681, 686 φρ. χρ., ἐνφ κατὰ τὸ προηγουμένον ἔτος

ἐλχον ἐξαχθῇ 594,817 στατήρες ἀξίας 5,885,817 φρ. χρ.

Ἐπειδὴ προβλέπεται ἀπὸ τοῦδε οἱ θὰ παρουσιασθῇ μεγάλη ζήτησις Ναξίας σμύριδος κατὰ τὸν προσεχῆ Μάρτιον, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ὀκνονομικῶν διέταξε τὸν τελὸν τῶν Σύρον, ὅπως ναυλοῦν τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν ἱασιφόρων, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ μεταφέρωσι τὴν ἐξαχθσομένην σμύριδα ἐκ τῶν ὁρῶν τῆς Νάξου εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου.

ΠΡΟΣ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διεβιβάσθησαν ἐκθέσεις τοῦ ἐν Γαλαζίφ τῆς Ρουμανίας ἡμετέρου προξένου περὶ τῆς ἐκεῖ ναυτιλιακῆς Ἑλληνικῆς κινήσεως.

Ὅτι κατὰ τὰς πληροφορίες τοῦ Προξένου κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ ἡμετέρα ναυτιλιακὴ κίνησις τοῦ λιμένος Γαλαζίου ἐπὶ ἤρξε κατωτέρα τῆς περυνήσεως ἐκ τῆς ἐπελθούσης ἀποδείξεως ἔνεκα τῆς θερινῆς μεγάλης ξηρασίας, καθ' ἣν κατεστράφη παντελῶς ὁ ἀραδόςτοπος.

Ἀπεναντίας ἡ ναυτιλιακὴ κίνησις τοῦ Δουνάβεως ἐπὶ ἤρξε πολλὴ ἀνωτέρα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ἀναφέρεται μάλιστα, ὅτι κατὰ τὸ 1903 και 1904 ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ἤλθε πρῶτὴ μετὰ τὴν Ἀγγλικὴν ἀντιστοισχυρομένην διὰ 384 πλοίων, ἡτοι κατὰ 27 μόνον πλοίων ἀνωτέρων τῆς ἡμετέρας σημαίας.

Κατὰ τὸ 1903 ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ἀνῆλθεν εἰς 357, ἐνφ κατὰ τὸ 1902 ἀνῆλθεν εἰς 357, ἐνφ κατὰ τὸ 1902 ἀνῆλθε μόνον εἰς 319.

Εἰς ΤΑ καταστήματα Σνάινδερ κατασκευάζονται πέντε ταχυδρόμα τῶν 37, τὰ ὁποῖα θὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τὰ ἐπισκευασθέντα πέντε Γερμανικὰ ἡμῶν ἱεροταξιδόλια. Εἰς τὴν κατασκευὴν τούτων ἐπέβλεπεν ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ κ. Δημητριάδης ὅπως ἐπαγγέλλων ἦδη.

Ἡ παραλαβὴ τῶν ταχυδρόμων καθὼς και τῶν πυρομαχικῶν αὐτῶν θὰ γίνῃ ἐν Πειραιεὶ ἐπὶ τῇ εἰσῇ δελτίων.

ΚΑΤΑ τὸ λῆξαν δευτέρου δεκαήμερον τοῦ Ἰανουαρίου εἰσεπραχθῆσαν ἐν τῷ τελονεῖρῳ Πειραιῶς εἰς τραπικορραμῖα φρ. 481,125,20, και εἰς χρυσὸν 45271,75. Κατὰ δὲ τὸ ἀντίστοιχον εἰκοσάμερον τοῦ Ἰανουαρίου π. ἔτους εἰσεπραχθῆσαν φρ. 736,674,10.

ΣΥΝΗΛΘΕΝ εἰς τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Διαδόχου ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, διελθὼν δὲ κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ὁ ἀπολογοῦντος τοῦ 1904 παρουσιάσαν περίσσευμα 6,664 φρ. και ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1905.

Ἀπερραίσθη κατόπιν δυνάμει τελεσθῶσιν Πανελληνίοι Ἀγῶνες τὴν 22 και 23 Ἀπριλίου, κατὰ δὲ τὴν 24 Σηλοκίῳ Ἀγῶνες. Συνεληθῆθη ἡ ἐναρξὶς τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας διὰ τὴν τελευτὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων και ἡ ἀνάγκη ἐκδόσεως ἀναμνηστικῶν γραμματικῶν, ὅπερ θὰ ὑποδειχθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ πρότασις τοῦ Ἰππικοῦ Ὁμίλου, ὅπως τῷ παραχωρηθῇ τὸ Στάδιον κατὰ τὸ ἔαρ και τελέσῃ μεγάλην ἱππικὴν ἐορτήν, ἐγένετο δεκτὴ.

ΥΠΟ ΤΟΥ γραφείου τοῦ ταμεῖου τῆς Ἑθ. Ἀμύνης ἀπεστάλη πρὸς τὸ ὑπουργ. τῶν Στρατιωτικῶν πῖναξ ἐμφανιστῶν τὰς μέχρι τέλους τοῦ παρελθόντος μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ 1904 καταθέσεις εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν αἰνέας ἀνέρχονται εἰς 535, 000 δραχ. περίπου.

Αἱ καταθέσεις αὐταὶ προέρχονται κυρίως ἐκ διὰφόρων προσφορῶν τῶν πολιτῶν, ἐκ τῶν ἀντιστοισχυρῶν τῶν κληρωτῶν τῶν παρελθοντῶν κληρώσεων, ἐξ ἐκποιήσεως πάλαιον ἔλκμου πολέμου και ἐκ παλαιῶν ἄλλων καταθέσεων μετὰ τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν.

Εἰς τὸ ταμεῖον Ἀμύνης θέλουσιν ἀποδοθῇ τὴν α' τριμηνίαν τοῦ 1905, ἡτοι τὸν προσεχῆ Μάρτιον 2,300,000 δραχμῶν, αἰνέας προέρχονται ἐκ τοῦ προσθέντος φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσπραγματοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν οὐλοπνευματικῶν και τοῦ ζύθου.

Ὡστε ἡ περιουσία τοῦ ταμεῖου τῆς Ἀμύνης μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐπιτίθεται νὰ φθάσῃ τὰ τρία ἑκατομύρια περίπου δραχμῶν.

Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου διπλασιάζονται τὰ ἔσοδα τοῦ ταμεῖου ἐκ τῶν εἰδικῶς δι' αὐτὸ προωριμμένων φόρων.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ τῶν ὀφελῶν βιβλίων, δν ἡ ἀθρόνθος δραστηριότης καὶ ἡ συνειτὶ διοικήσις τοῦ κ. Βικέλα συνεπικουρουμένου και ὑπὸ τοῦ ὁργανωτικοῦ πνεύματος τοῦ κ. Δροσίνῃ, κατέστησεν ἐν σμικρῷ αὐτόχρημα ἔθνικῃς ὀφελείας μεγίστης ἔδρου, συνεκάλεσε τοὺς παρ' ἡμῶν φίλους τῶν γραμμάτων και τῆς ἔθνικῆς ἐκπαιδεύσεως τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς σεμνотάτην ἐορτήν. Κατ' αὐτὴν μετὰ τὴν ἐπὶ τὸν ἐταῖρον τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου ὁμοθυμῶς γενομένην δεκτὴν κατὰ τὰς προτάσεις τοῦ κ. Βικέλα και τὴν ἀνάγκωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις τὰ πάντα εὐδεν ἐν τάξει και ἐν πᾶσι πρυτανεύον τὸ πνεῦμα τῆς αὐστηρῆς ἀληθοῦς οἰκονομείας, τοῦ κ. Βικέλα, παρομῶδους ἀκριβεῖας, ἐνώπιον τῆς προσηνείας τοῦ συλλόγου, τῆς Α. Β. Υ. τῆς λαοφιλήτου, ὡς ὁρθῶς ἀπεκάλασεν Αὐτὴν ὁ κ. Βικέλας, πρηνικίτης Σο-

φίας, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου και τοῦ πρωτοτόκου των υἱῶν πρηνικίτης Γεωργίου, ἐξέθηκον ὁ κ. Βικέλας τὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πεπραγμένα. Κατὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ κ. Βικέλα δώδεκα νέα βιβλία προσετέθησαν κατὰ τὸ 1904 εἰς τὴν σειρὰν τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Συλλόγου, τυπωθέντα εἰς 90 χιλιάδας ἀντιτύπων, ἀντυπώθησαν δὲ ἐκ βιβλίων θέντων τῶν τῆς πρώτης ἐκδόσεως.

Ἐν συνόλῳ ὁ Σύλλογος ἐτύπωσε κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐργασίας του 697,200 βιβλία, ἐξ ὧν μόνον 137,000 ἀπομένουν ἀπώλητα εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Συλλόγου.

Ἀλλὰ πλὴν τῶν βιβλίων, δι' ὧν ὁ Σύλλογος τῶν ὀφελῶν βιβλίων ζητεῖ νὰ παιδεύσῃ τὰς ἀνδρωθείσας ἡλικίας τοῦ ἔθνους, κατήρτισεν ἐκπαιδευτικὸν μουσεῖον ἐξ ὧν τῶν παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς ἐκπαιδευτικῶν ὁργάνων, ὅλον χάριται, θανά, φυσικοὶ πίνακες, και ἐκ τῶν προϋόντων τῶν διαφόρων σχολικῶν χειροτεχνιῶν, εἰς ἀς ὑποδεέστεροι πάντων ἐλεγχομέθα οἱ Ἕλληνες και οὕτω παρέχει πρότυπον μιμήσεως εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ κράτους. Ὑπὸ τὴν ζωηρὰν συγκίνησιν τῶν παρισταμένων ὁ κ. Βικέλας ἐνεχείρισεν τῇ πρηνικίτῃ Σοφίᾳ τὴν ἀργυρὰν κλεῖδα, δι' ἣς ἡνοῖξε τὸ μουσεῖον και εἰσῆλθον πάντες οἱ παρόντες, ὅπως θανύσωσι τὴν ἀπαράμειλον τάξιν και τὴν ἀπαράπτουσαν καθαρότητα τοῦ μουσεῖου. Εἰς ἄκρον λυσιπνευθῆ, δι' ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον δὲν δυνάμεθα νὰ καταχωρίσωμεν ἐνταῦθα τὸν ὥραϊον λόγον τοῦ κ. Βικέλα.

ΤΗΝ παρελθούσαν Κυριακὴν ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ α' γραμματεὺς τῆς αὐτοῦ ἐλλήνικῆς πρεσείας κ. Ἀρμ. Ποτιέν, ὅπως χρησιμοποίησιν τὴν μνησίαν αὐτοῦ ἀδελφὸν παραμῆναι παρὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ ἐν Ἀθῆναις, ἔνθα μετὰ χαρὰς ἐπανέειδον τὸν διακεκριμένον τοῦτον διπλωματικὸν ὑπάλληλον οἱ πολυάριθμοι φίλοι του. Ὁ «Ἀρῶν», ὁ οὐνιδάτης συνδέεται πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ μακροτάτης ἀδιατάρακτον ἀγάπης, αἰσθάνεται ἰδιαίτερον εὐφροσύνην, χαιρετίζων τὸν εὐγενῆ και ὑπέρχον τοῦτον θεράποντα τῶν πόνων τῶν ὁρίων ἔθνικων ἡμῶν συμφερόντων.

Ὁ κ. Κων. Παππαμιχαλόπουλος

Εὐχρέστως ἀνακοινοῦμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, οἱ, πρὸς τὰ ἱερὰ φέροντα ἡδὴ ἐν τῷ τύπῳ περὶ ἀποχῆς τοῦ κ. Κωνσταντίνου Παππαμιχαλόπουλου ἀπὸ τῶν προσηνῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, οὕτως θὰ κατέβῃ εἰς τὸν ἄγωνα. Ὁ ἀξιότιμος φίλος ἡμῶν, δν διὰ τὰς ἐθνικιστικὰς περιηγήσεις αὐτοῦ ἐν τῷ ὑπόδοκῳ Ἑλληνισμῷ μετὰ δικαίου τοῦ λόγου ἱπεκάλασεν «κῆρυκα τοῦ ἔθνικου Εὐαγγελίου ἀνὰ τὰς ἀλυτρώτους χώρας», διετελέσεν ἀπὸ τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ μέχρι τοῦδε ἀσθενῆς, κυρίως ἐξ ὑπερκοπώσεως μετὰ τοὺς κόπους ἐπταμήνου διαρκούς καὶ φλογερῆς ἐργασίας· ἐπιθυμεῖ δ' ὄντως νὰ μείνῃ ἐρησυχάζων ἵνα ἀνακτήσῃ τὴν ὑγείαν αὐτοῦ και ἐπιδοθῇ εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ περὶ τῆς νέας περιουσίας αὐτοῦ ἔργου.

Ἀλλ' ἡ ἐπιθυμία παρρησιῆς τῶν ἀδελφῶν τοῦ κ. Παππαμιχαλόπουλου καὶ ἡ ζωηρὰ ἀξίωσις τῶν ἐνθουσιῶν φίλων τῆς οἰκονομείας ἡνέγκασαν αὐτὸν νὰ δεχθῇ τὴν ὑποχρηστικότητα και νὰ κατέβῃ εἰς τὸν ἄγωνα, ἐξ ὧν, ὡς μακρόχρονον, θὰ ἐξέλθῃ νικητῆς.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1905 τὰ ἐπόμενα:

Ἑλληνικὸν ἔνπολον Μκεδόνων σώμα συνέλαβε πρὸς τὸ Μορίχορον τὸ ταχυδρομικὸν τοῦ βουλγαρικοῦ κοιμητῶν μετὰ συμπολῶν, καθ' ἣν ἀφῆκε πέντε τῶν συνοδευτῶν αὐτὸ δολοφόνων. Εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων περιήλθον σπουδαίοντα ἔγγραφα τῆς δολοφονικῆς ὁργανώσεως. Αἰεταί, οἱ οἱ διασωθέντες Βούλγαροι φυγόντες ἐνέπεσαν τρεῖς ἄλλοι μακρὰν εἰς τοὺς ἀποσπασμα και ἐξωλοθεύθησαν.

Ἐν τῇ παρὰ τὴν Θεσσαλονικὴν θέσιν Ζιτινλῆς εἶναι ἱδρυμένον ἐκπαιδευτικὸν δικαῖον καλλογικῶν. Ἐν τῇ κηπῇ τοῦ ἱδρυμένου ὑπῆρξε ὡς κηρυκὸς Βούλγαρος ἔγγραμτος ἔχων γυναῖκα Ἑλληνίδα και 4 τέκνα. Ὁ Βούλγαρος παρρησιῆς ὑπὸ τῶν καλοκρατῶν ἔγινε δικτικός. Ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αἱ ἀδελφαὶ (πῶσον λαμπρὰ ἀρρετὴς τὸ ἐπίθετον εἰς τὰς γυναῖκας τὸ ὥραϊον ἐπῆγγελμα τοῦ φημίαν συνέλαβε ἀποστάλαξ ταύτας τῆς ἔξνης κατακτήσεως) ἐπέστειναν τὰς προσηλυτιστικὰς ἐνεργείας των εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ κηρυκῶν, ἀλλ' αὕτη Ἑλληνὶς γυνὴ οὐκ ἀπέλαβε τὰς τέσσαρας τέκνα τῆς και κατέφυγεν εἰς τὰ χωρία Κολινδρῶν, ὅθεν κατὰστα. Οἱ Βούλγαροι, ὡς ὑλέπετε, ἀφῆκεται και ἀξιοπρεπέστερον περιρρίπεται νὰ δολοφονῶσι τὰ σώματα, ἀλλ' οἱ πεπολιτ σμένοι Φράγκοι βυθίζουσι τὸ δολοφόνον ἐργαζομένον εἰς αὐτὴν τὴν ψυχὴν τῶν Ἑλλήνων. Πόσον ὥραία ἡ συμμαχία αὐτῇ Βουλγάρων και Φράγκων!

Οἱ Ἕλληνες κατὰ τὸν πρῶτον ἐπὶ Ἀλκατῆς ἐπὶ ὁμοσπονδικὸν πόλεμον 1768—1774, ἐν Ἀθῆναις 1903, τύποις Σακελλαρίου (ο. Γ' και 528) ὑπὸ Παντελῆ Μ. Κοντογιάννη.

Περὶ τῆς ἀξιολογώτατης ταύτης συμβολῆς εἰς τὴν νεωτέραν ἑλληνικὴν ἱστορίαν ὁ σοφὸς καθηγητῆς ἐν τῷ ἔθνικῳ Πανεπιστημίῳ κ. Γ. Ν. Χατζιδάκις ἔγραψεν ἑναγχοῦς ἐν τῇ Ἀθῆναι τὰ ἐπόμενα.

Καθ' οὗς χρόνους ἡ Ἑλλὰς θεωρεῖτο ἀπὸ τῶν γεωγραφικῶν ἑκφρασιῶν και περὶ τῆς ἀρχῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐμάχοντο πρότερον μὲν Φράγκοι και Τούρκοι, ἔπειτα δὲ Ρῶσοι και Τούρκοι, οἱ τολαίματοι πατέρες ἡμῶν πάσχοντες τὰ πάνδενα ὑπὸ τῶν κατακτητῶν ἐπίστευον εἰς τὰς ὑποσχέσεις παντὸς τῶν Τούρκων ἐχθροῦ, ἡλπίζον οἱ παρ' αὐτοῦ θὰ ἐτίμωχαν τῆς περιποθῆτου ἐλευθερίας, ἐσπεύδον νὰ μετάρχων κατὰ δύναμιν τοῦ κατὰ τῶν τυράννων τῶν ἄγωνος, ἐπασχον ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον και ἥτοι μέγιστα κακὰ, και μετέπειτα, ὅτε ἤθελε γίνεαι ἐν ἡ μεταξὺ τῶν δύο πολεμίων, οἱ δυστυχῆς Ἕλληνες ἐγκατελείποντο εἰς τὸ ἔλεος ἡ μᾶλλον εἰς τὴν σκληρότητά τῶν Τούρκων. Τὸ φοβερόν τοῦτο ὅλα ἐκπανελήθη πολλὰκις, ἀλλ' οὐδέποτε ὑπῆρξε τοσοῦτον τραγικὸν ὅσον κατὰ τὴν ἐποχὴν, ἣν θεωροῦμεν ἔξιστορεῖ ὁ φιλόπατρις συγγραφεύς. Τὴν αὐτὴν εἰδητὸν και ἐπίπονον ἐργασίαν αὐτοῦ μαρτυρεῖ ἡ γαλοφῶνως αὐτῇ αὐτῇ ἡ ἐκ ἀρχῇ γενομένη ἀναγρὰφῇ τῶν διαφόρων πηγῶν, ἐξ ὧν ὡς μέλισσα συνέλεξε τὴν ὕλην τοῦ πολυτίμου βιβλίου του, καὶ αἰνέται: γεγραμμένη οὐ μόνον Ἑλληνιστὶ ἀλλὰ και εἰς πολλὰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας καταλαμβάνουσα δέκα ὅλας σελίδας τοῦ πρῶτον τόμου. Οὐδεὶς ἐκ θρωπῶς ἔχων Ἑλληνικὴν καρδίαν ὅπως ἀδύνατον ἐκ διαφερόμενος περὶ τῶν τυχῶν τοῦ ἔθνους ἡμῶν κατὰ τοὺς φοβεροὺς ἐκείνους χρόνους θέλει διελθεῖν και ἐξαιρέτως μεθόδου συντεταγμένον ἐξαιρέτως τοῦτο ἔργον ὑπὲρ οὗ και κόπους πολλοὺς και φιλοτιμίαν μεγάλην φαίνεται καταβαλὼν ὁ κ. συγγραφεὺς, ἀξίως πολλῶν συγχαρητηρίων διὰ τὸν γενομένον εἶθε δὲ νὰ δυνήσῃ νὰ παράσῃ ἡμῖν και ἑτερον πνεῦμα μετὰ τῆς αὐτῆς εὐσυνειδησίας και μετὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου συντεταγμένον, ὅπως τὸ πρὸ ἡμῶν.

ΙΩΑΝΝΟΥ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Ἐπεισόδεα τῆς ζωῆς. Διηγήματα.

Ἐν Ἀθῆναις τύποις Π. Δ. Σακελλαρίου, 1904, σελ. 302.

Ὁ κ. Δαμβέργης εἶναι ἀναμνηστικὸς εἰς τὸν γριεστέρων Ἑλλήνων διηγηματογράφων, γνωστότατος ἐν τῷ κόσμῳ τῶν γραμμάτων ὡς δεξιότατος χειριστῆς τοῦ καλῶν και ὀνομαστῶς καταστάς ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον ὡς διευθυντῆς τῆς συντάξεως τῆς μικρᾶς τῆς σχῆμα. ἀλλὰ μεγάλως τὰ ἔθνη διδάγματα ἐξ ὁμομαθίας ἐφημερίδος τῶν Ἀπριλίων, ἣν ἐκδίδει ὁ ὁμόνομος σύλλογος. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ κομψῷ τομῷ οἱ κ. Δαμβέργης ἀποδεικνύει ἐμφορῶμενος τῆς ὑγιᾶς ἀντιλήψεως, ἣν πᾶς φιλόλογος ἀρεῖται νὰ ἔχῃ, τὸν πρὸς τοὺς